

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 31/2026
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, председник суда Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., одлучујући о жалби предлагача због недоношења одлуке по приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 49230/22, донео је 05.03.2026. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена због недоношења одлуке по приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 49230/22, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 12.02.2026. године поднео Врховном суду, преко Управног суда, жалбу због недоношења одлуке по његовом приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 49230/22.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 17. и 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15 и 92/23), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 и „Службени гласник РС“, бр. 6/15), Врховни суд је закључио да је жалба неоснована.

На основу списка предмета Управног суда Р4 У 909/25 утврђено је да је предлагач 04.12.2025. године, препорученом поштанском пошиљком, доставио Управном суду приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 49230/22, који је примљен је у суду 05.12.2025. године. Поступајући судија Управног суда је решењем Р4 У 909/25 од 05.02.2026. године одбио као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету У 49230/22, као неоснован.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка примљен у Управном суду 05.12.2025. године, а да је одлука о приговору донета 05.02.2026. године, Врховни суд налази да је о приговору одлучено у року прописаном чланом 14. став 1. Закона о

заштити права на суђење у разумном року, те да је због тога жалба предлагача неоснована.

С обзиром на изложено, Врховни суд је, на основу одредбе члана 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача и одлучио као у ставу првом диспозитива.

Врховни суд је, у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. ЗВП, сходном применом одредбе члана 153. став 1. ЗПП, имајући у виду да предлагач није успео у поступку.

**Председник Врховног суда
Јасмина Васовић, с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић